

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJOS
TEISĖS GRUPĖ**

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ĮSTATYMO
„DĖL TRANSEUROPINIO TRANSPORTO TINKLO (TEN-T) ĮGYVENDINIMO
PASPARTINIMO“ PROJEKTO
(TAP NR. 23-1314) (TAIS NR. 23-14129)**

2023-10-11 Nr. NV-2476
Vilnius

Įvertinę Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl transeuropinio transporto tinklo (TEN-T) įgyvendinimo paspartinimo“ projekto (toliau – Įstatymo projektas) atitiktį Lietuvos Respublikos įstatymams ir teisės technikos reikalavimams, teikiame šias pastabas ir pasiūlymus:

1. Įstatymo projekto 2 straipsnio 1 dalyje vietoje formuluotės „kitas juridinis asmuo“, suteikiančios teisę jungtine institucija paskirti bet kokios teisinės formos juridinį asmenį, siūlome vartoti Valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymo 2 straipsnio 16 dalyje apibrėžtą sąvoką „valstybės valdoma įmonė“.

2. Įstatymo projekto 3 straipsnio pavadinimas turėtų būti suderintas su šio straipsnio turiniu, nes šiame straipsnyje nebūtų reglamentuojamas atitinkamo sprendimo priėmimas.

3. Dėl Įstatymo projekto 4 straipsnio:

3.1. Tikslintinas šio straipsnio pavadinimas, nurodant kokių sprendimų priėmimą šis straipsnis reglamentuotų.

3.2. Tikslintina šio straipsnio 2 dalies nuostata, atsisakant skliaustuose išdėstytos formuluotės „išskyrus administracinės procedūros atlikimą“, nes vadovaujantis Viešojo administravimo įstatymo 2 straipsnio 1 ir 2 dalimis, administracinės paslaugos teikimas neapima administracinės procedūros atlikimo. Taip pat šios dalies 5 punktas turėtų būti formuluojamas taip, kad derėtų su šios dalies nuostata iki dvitaškio.

4. Dėl Įstatymo projekto 5 straipsnio:

4.1. Vadovaujantis Teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 1, 5 ir 7 punktuose apibrėžtais atitinkamai teisėkūros tikslingumo, efektyvumo ir sistemiškumo principais, Įstatymo projekto aiškinamajame rašte turėtų būti pagrįstas poreikis Įstatymo projekto 5 straipsnyje numatyti atskirą projektų teritorijų planavimo dokumentų rengimo tvarką, nes Teritorijų planavimo įstatymo 23 straipsnyje jau reglamentuojama valstybei svarbių projektų teritorijų planavimo dokumentų rengimo, derinimo, keitimo, koregavimo, tikrinimo, tvirtinimo, galiojimo, viešinimo ir ginčų sprendimo tvarka. Taip pat Investicijų įstatymo 15⁵ straipsnyje nustatytos stambiams projektams įgyvendinti taikomos specialios nuostatos, susijusios su žemės nuosavybės, valdymo ir naudojimo

santykiais, žemės tvarkymu ir žemės administravimu ir kitos stambiems projektams taikomos specialios investavimo ir verslo sąlygos.

4.2. Siekiant teisinio aiškumo, šio straipsnio 1 dalyje reikėtų nurodyti, kokiame teisės akte būtų nustatyta valstybei svarbių projektų teritorijų planavimo tvarka. Jei šiuo atveju turėtų būti teikiama nuoroda į Teritorijų planavimo įstatyme nustatytą tvarką, liktų neaišku, kodėl šio straipsnio 2–4 dalyse būtų nustatytos papildomos šių teritorijų planavimo dokumentų rengimą reglamentuosiančios nuostatos.

4.3. Šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatos derintinos tarpusavyje, nes lieka neaišku, kam konkrečiai turėtų pritarti teritorijų planavimo organizatorius – atitinkamai projekto alternatyvai ar atitinkamos koncepcijos alternatyvai. Taip pat pagal šių nuostatų ir Įstatymo projekto 7 straipsnio 2 dalies 1 punkto nuostatos formuluotes neaišku, ar teritorijų planavimo organizatorius pritardamas konkrečiai alternatyvai, turėtų ją patvirtinti ir kokios formos šis patvirtinimas turėtų būti.

4.4. Tikslintina šio straipsnio 3 dalies nuostata, atsižvelgiant į tai, kad pagal Statybos įstatymo 24 straipsnio 17 dalį prisijungimo prie inžinerinių tinklų ir susisiekimo komunikacijų sąlygas išduoda inžinerinių tinklų ir susisiekimo komunikacijų savininkas (valdytojas) ar naudotojas, kuriais gali būti ne tik viešojo administravimo subjektai. Taip pat ši nuostata tikslintina, atsižvelgiant į tai, kad Teritorijų planavimo įstatymas nereglamentuoja projektavimo sąlygų statinio techniniam projektui išdavimo.

5. Dėl Įstatymo projekto 6 straipsnio:

5.1. Pagal šio straipsnio 1 dalį Susisiekimo ministerija būtų paskirtoji institucija, kaip ji apibrėžta Įstatymo projekto 2 straipsnio 3 dalyje. Pastebėtina, kad dauguma Įstatymo projekto 6 straipsnio 2 ir 3 dalyse išvardytų paskirtosios institucijos funkcijų nelaikytinos valstybės politikos formavimo funkcijomis. Valstybės tarnybos įstatymo 2 priede nustatyta, kad valstybės politikos formavimas suprantamas kaip valstybės institucijų ir įstaigų veikla, apimanti tiesioginį Seimo ir Vyriausybės sprendimų projektų (įstatymų projektų, Seimo nutarimų projektų, Vyriausybės nutarimų projektų), nustatančių valstybinio administravimo subjektus ir jų struktūras, viešojo administravimo procesus, reglamentuojančių visuomeninius santykius atskirose valdymo srityse, rengimą ir teikimą Seimui ar Vyriausybei. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos Vyriausybės įstatymo 29 straipsnio 1 dalimi, ministerija steigama *formuoti* valstybės politiką, taip pat organizuoti, koordinuoti ir kontroliuoti jos įgyvendinimą ministrui pavestose valdymo srityse. Valstybės politikos *įgyvendinimo* funkcijos ministerijai gali būti pavestos tik įstatymų nustatytais atvejais ir nustatytam terminui.

5.2. Šio straipsnio 1 dalyje turėtų būti atsisakyta susisiekimo ministrui numatytos teisės įgalinti kitus subjektus vykdyti paskirtosios institucijos funkcijas, nes pagal 2021 m. liepos 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2021/1187 dėl supaprastinimo priemonių

transeuropinio transporto tinklo (TEN-T) įgyvendinimui paspartinti (toliau – Direktyva) 4 straipsnį ir kitas jos nuostatas toks perįgaliojimas nenumatytas.

5.3. Tikslintinos šio straipsnio 2 dalies 2 ir 4 punktų nuostatos, nes trūksta aiškumo, kokio turinio gaires paskirtoji institucija teiktų pagal šiuos punktus projekto rengėjui ir kokia turėtų būti šių gairių forma. Taip pat turėtų būti įvertinta, ar šio straipsnio 2 dalies 1 ir 4 punktuose nurodytos funkcijos dėl informacijos teikimo projekto rengėjui nesidubliuotų, prireikus atitinkamai turėtų būti tikslinama ši dalis.

5.4. Tikslintina šio straipsnio 2 dalies 3 punkto nuostata, nurodant, koku būdu turėtų būti registruojamas atitinkamo termino pratęsimas.

5.5. Šio straipsnio 3 dalies 2 punkte siūlome atsisakyti perteklinių žodžių „ir jų išsamumo lygį“.

5.6. Tikslintinas šio straipsnio 3 dalies 4 punktas, nes lieka neaišku, kokie subjektai galėtų dalyvauti jame nurodytose konsultacijose dėl šiame punkte nurodytų leidimų išdavimo ir (ar) sprendimų priėmimo ir kokia tvarka šios konsultacijos vyktų. Taip pat siūlome šioje nuostatoje atsisakyti perteklinio žodžio „įvairių“.

6. Dėl Įstatymo projekto 7 straipsnio:

6.1. Šio straipsnio 1 dalyje numatyta, kad prašymą leisti pradėti įgyvendinti projektą projekto rengėjas pateikia paskirtajai institucijai – Susisiekimo ministerijai, tačiau šio straipsnio 4 dalyje nurodyta, kad leidimo įgyvendinti projektą išdavimo procedūros pabaiga būtų laikoma statybą leidžiančių dokumentų, išduodamų Statybos įstatymo nustatyta tvarka, gavimas. Šios dvi nuostatos turėtų būti suderintos tarpusavyje, nes lieka neaiškus jų taikymas, t. y., ar paskirtajai institucijai pateiktas prašymas būtų persiųstas Statybos įstatyme nustatytiems subjektams, išduodantiems statybą leidžiantį dokumentą, ar jį išnagrinėtų paskirtoji institucija, jei ji turėtų išnagrinėti paskirtoji institucija, kokį sprendimą ji galėtų priimti ir kt. Šiame kontekste pažymėtina, kad viešojo administravimo subjektams pateikti prašymai nagrinėjami pagal Viešojo administravimo įstatymą. Šio įstatymo 3 straipsnyje nustatyti principai, kuriais savo veikloje turi vadovautis viešojo administravimo subjektai, tarp kurių šio straipsnio 13 punkte nustatytas vieno langelio principas, reiškiantis, kad asmeniui informacija suteikiama, prašymas ar skundas priimamas ir atsakymas į juos pateikiamas vienoje darbo vietoje. Prašymą ar skundą nagrinėja ir informaciją iš savo administracijos padalinių, pavaldžių subjektų, prireikus – ir iš kitų viešojo administravimo subjektų gauna pats prašymą ar skundą nagrinėjantis ir administracinį sprendimą priimančias viešojo administravimo subjektas, neįpareigodamas tai atlikti prašymą ar skundą padavusio asmens.

6.2. Lieka neaišku, todėl turėtų būti pagrįsta, kodėl tikslinga šio straipsnio 1 dalyje nustatyti projekto rengėjui pareigą atlikti *visų* jau įvertintų projekto alternatyvų analizę, t. y., po to, kai teritorijų planavimo organizatorius jau bus atrinkęs (patvirtinęs) *vieną* geriausią projekto alternatyvą.

6.3. Tikslintinas šio straipsnio 2 dalies 7 punktą, nurodant kokiuose teisės aktuose nustatyta kitą informaciją turėtų pateikti projekto rengėjas paskirtajai institucijai, nes Įstatymo projekto aiškinamajame rašte nurodyta, kad priimti ir pakeisti galiojančių įstatymų nereikės ir kad nereikės priimti siūlomo įstatymo įgyvendinamųjų teisės aktų.

7. Siekiant teisinio aiškumo ir Įstatymo projekto nuostatų nuoseklumo, Įstatymo projekte vartojamos sąvokos ir formuluotės turėtų būti suvienodintos, jei jų turinys sutampa, pvz., „projektas“, „projektas, kuris yra transeuropinio transporto tinklo dalis“, „projektas, patenkantis į šio įstatymo taikymo sritį“ ir „projektai, sudarantys transeuropinį transporto tinklą Lietuvos Respublikos teritorijoje“; „projekto alternatyva“, „konceptijos alternatyva“ ir „alternatyva“; „sprendimas“ ir „pagrįstas sprendimas“; „teikia“ ir „teikia elektroniniu paštu“; „strateginis poveikio aplinkai vertinimas“ ir „strateginis pasekmių aplinkai vertinimas“.

8. Perkeliant Direktyvą į nacionalinę teisę, jos nuostatos neturėtų būti perrašomos Įstatymo projekte, o turėtų būti perkeliamos pagal nacionalinės teisės teisėkūros taisykles ir terminiją, vadovaujantis Teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalyje apibrėžtais teisėkūros principais, todėl siūlome vengti Įstatymo projekte vartoti nacionalinėje teisėkūroje nevartotinų, neaiškių, todėl apsunkinsiančių Įstatymo projekto nuostatų taikymą, sąvokų ir formuluočių, kaip pvz., „statybos, pritaikymo ir modifikavimo projektas“, „pagal galiojančius teisės aktus ir administracinę teisę“, „sprendimas, priimtas dėl administracinės ar teismo apeliacinės procedūros“, „sprendimas arba tuo pačiu metu ar vienas po kito priimtų sprendimų rinkinys, kuris gali būti administracinio pobūdžio“, „veiksmai, kurių imamasi strateginiu lygmeniu“ ir kt.

9. Atsisakytina Įstatymo projekto 10 straipsnio dėl vėlesnio siūlomo įstatymo įsigaliojimo, nes pagal Direktyvos 11 straipsnio 1 dalį valstybės narės turėjo užtikrinti, kad įsigalioję įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad Direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2023 m. rugpjūčio 10 d. Taip pat Direktyvos 4 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad ne vėliau kaip 2023 m. rugpjūčio 10 d. kiekviena valstybė narė paskiria tinkamo administracinio lygmens institucijas, kurios turi veikti kaip paskirtoji institucija.

10. Įstatymo projekte trumpiniai turėtų būti įvedami ir vartojami Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų, patvirtintų teisingumo ministro 2013 m. gruodžio 23 d. įsakymu Nr. 1R-298, 116 punkte nustatyta tvarka.

11. Turėtų būti papildytas Įstatymo projekto aiškinamojo rašto 3 punktą, nurodant, kaip konkrečiai šiame punkte nurodytuose įstatymuose reguliuojami Įstatymo projekte siūlomi reguliuoti teisiniai santykiai, nurodant kodėl nepakanka šiuose įstatymuose nustatyto teisinio reguliavimo Įstatymo projekte nurodytiems projektams įgyvendinti ir kodėl nesiūloma atitinkamai keisti šių įstatymų, o siūloma priimti naują įstatymą.

12. Atsižvelgiant į tai, kad Įstatymo projekto derinimo pažymoje nurodyta, jog liko esminių pastabų ir pasiūlymų, į kuriuos neatsižvelgta, tikslinga organizuoti Lietuvos Respublikos Vyriausybės darbo reglamento, patvirtinto Vyriausybės 1994 m. rugpjūčio 11 d. nutarimu Nr. 728, 33 punkte nurodytą pasitarimą šioms pastaboms ir pasiūlymams aptarti. Vadovaujantis šio reglamento 38.3 papunkčiu, teikime, kuriuo Vyriausybei teikiamas teisės akto projektas, turi būti nurodyti pasitarimo rezultatai (jeigu toks pasitarimas buvo organizuotas).

Teisės grupės patarėja

Dalia Petkevičienė